

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ik ben Isa Roes.

Ik ben Mark-Marie Huibrecht.

Welkom bij Mark-Marie en Isa vinden iets hoeveel sterren geven wij ziekenhuizen.

We gaan het hebben over ziekenhuizen.

Ja wat een gezellig onderwerp.

Ja, ja.

Nou ja, het is natuurlijk heel fijn dat ze er zijn.

Zeker.

Laten we eerlijk zijn.

Andere mensen gaan er dood.

Ja, maar het is altijd fijn dat ze er zijn.

Ja.

Ik heb er nog een uur tegen gelegen, maar goed, daar gaan we het straks over hebben.

Dus dat is het thema, dan hebben we een blad, de talkies, deze keer hebben we nog nooit gehad.

Ik dacht serieus dat dat niet meer bestond.

Nou, het is een gewone.

Het is een gewone.

Het is een wonderlijk blad.

Oh leuk.

Vind ik.

En modern etiquette.

Ja, modern etiquette weer.

Want we zouden eigenlijk deze keer beginnen weer opnieuw met problemen.

Maar, dat moet ik wel heel even uitleggen, met mijn vorige podcastpartner zijn we uit elkaar gegaan.

Ja.

En toen was besloten, zij wilde heel graag de problemen meenemen, dat was wel afgesproken.

Ja.

Nu dacht ik nou, alles in de podcast staat nu wel, nu kunnen wij misschien gewoon weer die problemen gaan doen, dat ik het zo leuk vond, een kwart contact met de luisteraars.

Ja.

Maar nu mogen wij toch geen problemen doen, dus nu blijven we bij de modern etiquette.

Modern etiquette.

Wat je beleuk is, wat ik hartstikke leuk vind, maar wij vonden het zo leuk dat het contact met de modern etiquette ook wel, maar het is gewoon problemenleuk.

Het is wat het is.

Daarom.

Het is wat het is.

En de modern etiquette van vandaag is, iemand begint van verhaal te vertellen dat je alles gehoord hebt.

Precies.

En wat doe je dan?

Ja.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

En dit is gewoon het telefoon, die mag nog wel, dus het is hartstikke fijn.

En ja, we moeten kijken als je die dingen niet wel mogen.

Precies.

En als mensen kijken, zitten we ook een beetje in een andere studio.

Ja.

We mochten ook niet meer in een andere studio.

Naar de kelder zijn we gewacht.

Maar ze ook nooit.

We zijn heel blij.

Dus het is super leuk, want we moeten het licht en vrolijk houden.

En we doen ook, want het is super, we hebben nog heel veel.

Auw, auw, auw.

Oh ja, je hebt die tijden schouwen.

Ja, als je gaat te vragen hoe mijn week was, hoe was jouw week?

Hoe was jouw week?

Ja.

Nou, ja, voordat ik heel veel commentaar...

Nee, je gaat toch commentaar geven.

Ik ga het gewoon vertellen.

Ja, ik ga het gewoon vertellen.

Ik ga het gewoon vertellen.

Ik dacht, tijdens mijn drukke werkzaamheden, kom ze weinig aan sporten toe.

Dus ik doe thuis wat.

Ik zie jou kijken, je hebt weer wat te zeggen over mijn lichaam.

Ja.

En ja, weet je dat?

Nu alvast ik wij.

Zal ik het eerst vertellen?

Vertel maar even wat er is gebeurd.

Nou, ik dacht, ik was druk, maar ik wilde een beetje gaan sporten.

En dan dacht, doe ik thuis, ja, ik zie je, dit gebeurt op m'n hoofdstaat.

Maar de mensen thuis zitten ook voor de radio, ze denken, ik moet een beetje gaan sporten.

We hebben net allemaal foto's gezien van jou.

Ja, maar dan moet je wel blijven doen.

Een genieuwtuur bent met lange haart, is echt zo'n soort...

Dat was dat.

Maar waar?

Nou, dat wil ik helemaal niet.

Maar je moet het wel onderhouden, hè?

Ja.

Dat is geweldig.

Ja, want je bent nu op een straat ingelopen, daar moet je blijven lopen.

Ja, je kan niet meer terug, want als je achteruit valt, dan valt je.

Dus ik dacht, ik ga een beetje trainen thuis.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Want ik was druk, in plaats van dat ik...

Ik dacht dat ik heel goed in contact was met mijn lichaam, dat jij altijd ook denkt.

Maar dan had ik kunnen weten dat ik het misschien niet had moeten doen.

Binnen nooit, dan voelde ik een schoot in mijn schouderblad.

Dus dat deed heel erg bij...

Nou, dan doe ik een beetje beenoefeningen, een schoot in m'n been, ik dacht.

Oké, nou hoor ik je wel.

Ik stop.

Maar toen was ik ook bijna klaar met draai, ik dacht, weet je wat?

Dan trakteer ik mezelf op een goeie massage.

Dat is fijn.

Dat is liefzijn voor m'n lichaam.

Maar toen vroeg kan iemand die wel echt stevig masseerd, want daar hou ik wel.

Ik houd niet van het geajden waar ik heel zenuwachtig van op zo'n tafel.

Ik denk ook aan het wat harder.

Dus liefzijn voor je lichaam en niet zo heel lief?

Ja.

Ja, dus toch een ruige massage.

Nee?

Zo zegt.

Ja, ik snap het.

Ja, nee, dat is waar.

Ja.

Ja, is dan de antwoord.

Dus ik kom binnen.

Je wordt een hoek ingeslagen en...

En?

En hij zegt, waar heb je dan last van?

Ik zei, nou ja, ik heb daar een blessure.

Vertel van alles en hij gaat mij maar zetten.

Klet ze, laat je het eerst te pakken.

En dan pakken we hem.

Oh, lekker.

Je wordt er hard.

Je wordt er hard.

Niet op het tafel liggen.

Nee hoor.

Ik doe altijd hardstyle.

Freestyle.

Freestyle hardstyle.

Daar vroeg je op.

Maar goed.

Dus ik dacht nog, na die massage dacht ik zo, dat was pittig.

En zei ik, kun je alles goed beren?

Ja hoor.
Ik kan alles goed bewegen.
Maar de volgende dag had ik zo'n pijn.
En dat is gewoon bijna een week geleden.
En ik heb gewoon echt zware blessuren daarvan aan overgehouden.
Of een kneuzing of wat.
Dus ik ben een week aan de pijnstilling geweest.
Heel gezellig.
Want ik zie jou nou zo het kopje pakken.
Maar je moet opletten dat geen vrozen shoulder wordt.
Nee, die had ik ook al dus.
Anders ga je terug om nog een keer.
Zodat je nog een keer door de ruimte smaakt.
Maar ik bied je echt een gratis massage.
Want ik vind dat heel erg, zei hij.
Want hij kan het ook wel zachter.
Ja, maar hij begreep het verkeerd.
Hij dacht dat ik het over mijn schouder had.
En toen zei hij, nee, het was bij mijn schouder blad.
Ze zei, oh ja, nee, daar heb ik inderdaad heel hard zitten werken.
Zellig, hè.
Maar goed, ik was dus lekker naar Kopenhagen dit weekend.
Oh.
Maar ja, dan had ik dus zo'n pijn.
Dat ik echt pijnstillers moest nemen om de dag door te komen.
En hoog adem, omdat het bij je long zit.
Ik dacht echt, jeetje, wat stom.
Jezus.
Wat zo goed bedoeld voor mezelf.
Ja.
Het was als een cadeautje aan je lichaam.
Zo was het bedoeld, weet je nog?
Ja, met dezelfde vernieling ingelopen.
Jezus.
Maar ik vind het wel te goed.
Daar heb ik natuurlijk al eerder gezegd.
En mensen zeggen soms van, je bent het zo streng ofzo.
Daar ben ik helemaal niet.
Maar soms doe jij je lichaam natuurlijk best wel.
Je komt natuurlijk uit die periode van 1 day, hoe heet het?
1 dag 1, ja.
Dat is natuurlijk zes weken dat je lichaam echt wel ontzettend hard belast.
Het aangepakt, ja.
Ja.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Dus wat dat betreft, je luistert wel je lichaam,
maar je lichaam moet daar alleen maar helpen.
Helpen.
En dat hoor je dan weer net niet, of zo.
Wordt het helpen in het moeilijke?
Ja.
Het is nu tijd om gewoon te eten.
Dat doe ik al aan.
Ja, maar je hoeft vaak eetje met mij.
Omdat ik ook een paar weken met jou, met tuppenweerbakjes,
zie je dan een soort biks te eten, zeg maar.
Zo waar.
Nee, maar dan is het goed om nu gewoon lichaam rustig eten
en gewoon te eten en snap je?
Ja, papa.
En misschien een beetje rustig aan met sport gewoon ook.
Ja, dat ga ik ook doen.
Dus niet met thuis nog...
Ik heb al die touwen, heb ik alweer opgeborgen.
Oh, ja.
Echt waar?
Ja.
Oh, nou, dat is heel goed.
Want dat kan gewoon hartstikke...
Even niet.
Nee, precies.
Heel goed.
En hoe was jouw week?
Nou, mijn week was goed.
Ik had een klein dingetje weer met winkelpersoneel.
Oh, echt?
Ik had touw.
Daar ben je geweest?
Nee, ik was in de winkel.
Ik ben nu echt de naam vrede, dan zou ik het gewoon zeggen.
En wat ik heel irritant vind, is als je zo door de winkel loopt...
En dan kijk je op een bloes en dan kijk je op een bloes...
En dan loopt er iemand achter die meteen goed gaat leggen, weer.
Oh.
Het is niet dat ik alles zo met poep smeren en op de grond gooi.
Maar ik zit gewoon...
Ik zit gewoon te kijken en dan ga ik soms iets zo eruit...
En dan hang ik het zo terug.
En dan ben ik nog niet ver...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Het loopt helemaal vol.
Die hangt er zo goed.
Ik zie het weer netjes aan doen.
Dat vind ik zo irritant.
Ik wil nou toch wel weten welke winkel het was.
Maar ja, dat weet je niet.
Nee, dat weet je niet meer.
Ik nam ze dan.
Nee, nee, het was...
Nou, de eerste keer dat ik heel irritant was in Litserbom.
Ik was in Litserbom.
Bij KOS.
Oh.
Terwijl ik KOS echt een hartstikke leuke winkel vind.
Ja.
Toch?
Ja, zeker.
Dat is van H&M, geloof ik.
Maar dan het market, geloof ik.
Ja, ik weet het niet.
Maar nu was het ergens anders.
Ja, dus ik liep daar...
En elke keer als ik iets aankraag, ging die jongen meteen erachteraan...
En ging het goed hangen.
En durf je dan iets te zeggen?
Nee, natuurlijk durf ik niets te zeggen.
Ja, natuurlijk niet.
Ik ben helemaal niet assertief in dat ik dan zeg van...
Please leave me alone and let me do my thing.
Maar ik vind dat wel irritant.
En ook nog wat ik deze week heel erg opvallend vond.
Ik had OPR's gekeken in dat programma.
Dat was een hele goeie tip voor mensen.
En ook een hele goeie tip voor mensen is...
Als je terug kan kijken seizoenen, want sommige mensen hebben...
NPO start-off dat NL ziet, wat ik superfijn vind.
Dat is helemaal geen reclame.
Want er komt trouwens nog wel een...
Oh ja, we hebben een suiker.
Een suiker.
Die komt straks langs.
Die zijn we nog vergeten.
Hello Fresh.
Maar die komt dus straks langs.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Zo'n brugje vinden.
Maar dus OPR's, dat is heel erg leuk.
Nu al zes seizoenen.
Laten we 5 seizoenen terug kijken.
Zo veel.
Ja.
Maar dat was nu de laatste seizoen dat ze mij hebben gekeken.
OPR's.
Ja, dat is heel leuk.
En er was een meisje.
Die had een grasphobie.
Daar had ik haar nog nooit van gehoord.
Nee, allergie wel, maar niet phobie.
Dus zij hadden afgesproken in Central Park.
En de OPR's, want het gaat dan elke vier OPR's...
Die gaan ergens en die volg je.
En die komen elkaar ook tegen.
Die gaan ook met elkaar soms dingen doen.
En hadden ze elkaar voor de eerste keer...
Ze kwamen elkaar tegen.
Ze hadden zich gaan pikniken in Central Park.
Drie zitten er al op een kleedje.
En zij komt.
En zij loopt heel eigenardig zo.
Deze stapjes hier.
Dan gaat ze één stapje daar.
Een stapje daar.
En ze komt dichterbij en zegt...
Sorry, maar ik heb een grasphobie.
Ik moest zo over gas lopen.
Dat kan zij ik niet.
O, wow.
Dus gras is een soort...
Finger.
...nog nooit van gehoord.
Maar dit is toch allemaal gas daar?
In New York.
Central Park.
Waar ze zaten op het gas?
Nee, toen is ze in Central Park niet allemaal gas.
Nee, maar ze zaten op het gas.
Ja, ze zaten op het gas.
Dus als er dan een kleedje ligt...
Dan kan ze daar wel op zitten.

Maar ze kan niet zeg maar zo maar op gas gaan zitten.
En dat heeft ze ook te maken met...
Dat ze dan insecten of zo eronder vermoed.
En dat ze...
Ja.
Dat het allemaal te natuurlijk is, ja.
Heb je het opgezocht, gasphobie?
Nee, want zij had verteld wat het was.
Ik ben benieuwd of er veel mensen zijn die het hebben.
Oh, ja.
Nou ja, ik denk niet...
Ik heb eigenlijk...
...nog nooit zo heel vaak van gehoord.
Maar ja, zo heeft iedereen wel eens rare...
Ik had vroeger een vrat hier zo.
En ja, in de binnenkant van m'n ding.
En het was best een behoorlijke vrat en zo.
Toen ik een jaar of...
Ja, ik denk altijd...
Bij alles zeg ik...
Ik was een jaar of 15, 16.
Maar dat was niet...
Volgens mij was het een jongen, 7, 8.
Oké.
En een stukje jongen.
Toen deed ik altijd zo'n straks...
...lag je er op te zuigen.
Wat?
En op een ochtend, als ik wek...
Eeuw!
Als ik wek?
Oh, ja, savies?
Wat?
Ik weet niet.
Het is toch...
Het is hier warm, maar...
Wat is toch je lichaam?
Of je eigen lichaam?
Het is toch niet...
Want het is een vrat.
Ik weet niet.
Maar een vrat is gewoon...
Ja, dat is dom, hè?
...of je eigen lichaam.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ja, ik vind een vrat altijd vies.
Dat is een stukje wat eruit wil uit je lichaam.
En niet voor niks, hè?
Het zit eruit.
Het heeft geen connectie.
Nou, maar op een gegeven moment waren dit allemaal losse stavjes.
Wat?
Wat?
Wat zeg je nou?
Het was niet één builtje.
Nou, in het begin wel.
Maar als je...
Dat is gezag.
Of zo.
Bleden het korte zelfstandige vleestavjes.
Wezensjes.
Je hebt hem niet door.
Hoe heftig dit is, hè?
Nee.
Je ziet het daar rond.
En toen zorgde ze dat ik was.
Je had het gewoon niet geslikt, natuurlijk.
Ja, natuurlijk.
Ik stap het niet nog echt.
Ik denk voor de grappes of niet zo uit je mond kan halen.
Maar...
Ja.
Dat is echt wel een leuk goed...
Een lekkere opening, is dit.
Jezus.
En wat is het hier waarom?
We zitten dus in een kelder ergens.
En van Frietsel, weet je nog.
Oh, je zal daar zitten.
En wij zitten dus inmiddels ook in zo'n kelder.
Ben je hier voor de ooit nog uitgekomen?
Ik denk het wel.
Dat is de contact met de buitenbeelden.
Ik weet of dat mag, maar wij willen hier ook een kelder uit.
Maar goed.
Grasfobi.
Grasfobi.
En een vrat.
Vratfobi.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Krijg ik dat lekker.
Een eigen oplossing voor het zwijder was een vrat.
Van elke avond.
Lekker opzuigen.
Dan gaan we nu naar het thema.
Ja, ook zo'n lekker thema.
Je hoeft niet naar het ziekenhuis.
Nee.
Het ziekenhuis.
Wat heb je met het ziekenhuis?
Vroeger vond ik ziekenhuizen.
Heel eng.
Want daar ging je dan naartoe.
Als bijvoorbeeld een oma of iemand daar lag.
En die ging dan dood.
Mijn oma zei dat ook altijd.
Ik wil niet naar het ziekenhuis of ik ga dood.
Dus ik heb dat al heel jong.
En ik vond het ook stinken in een ziekenhuis.
En de geur van...
Hoe heet dat?
Ik was echt schoonmaakmiddel, maar...
Glorix.
Desinfecteermiddel.
Desinfecteermiddel.
Dat die sfeer...
Tegenwoordig zijn ziekenhuizen al veel beter.
Hoe heb je er verhaal gehoord over die mensen die in het ziekenhuis lagen.
Iets Ooster Europees.
Ik durf nu niet te hard op de zerm.
Dan denk ik ga de mensen natuurlijk worden kwaterd.
Dat ik net verkeerde land kies.
Maar ik geloof iets van...
Bogenrij of Hongarije of zo.
En die hadden ze...
Het was een brand geweest in een discotheek.
En die mensen hadden allemaal brandwonden.
Die waren wel op tijd, want ze waren nog levens.
Maar ze waren wel verbrand.
Net op tijd, maar toch wel iets te laat.
Uit de brandwonden.
Nee, maar blijf ze even goed uitleggen.
Want anders zijn we helemaal in de warbare mensen met brandwonden naar een ziekenhuis gaan.
Nee, maar ik bedoel.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Dus...

Genetiekenhuis.

Gaan er wel brandwonden zo, maar die waren echt nog wel te redden.

Er was niet...

Ze hadden allemaal dood gegaan.

En er kwam omdat degene die desinfecteerspullen leverde...

Die deed er water bij.

Om meer te verdienen.

En dus het was helemaal niet goed desinfecteerspullen.

Dus die werd al die ziekenhuizen in het land met die spullen schoongemaakt.

En die waren dus helemaal niet schoon.

Dus er waren heel veel infecties.

En dat was omdat die man meer geld wou verdienen.

Erg, hè?

Over heel goede documentaire weet ik even niet hoe die heet.

Maar er was superheftig jaar.

Dus dat je dan kan slapen snachts.

Ik mag hopen dat die brand in de hel.

En dat niemand is om zijn brandwonden daar te verzorgen.

Eeuwig brand...

Nee, maar deze tekst vandaag.

Maar goed.

Heel erg, maar goed.

Maar ziekenhuizen.

Jij hebt juist niet het idee van beter worden.

Nee, ik heb altijd denken hoe ziekenhuis.

Dat is eng.

Ik vind het altijd spannend.

Het groot.

Als kind altijd.

En door mijn oma denk ik ook.

Ik kende ze helemaal niet dat ze naar ziekenhuis moesten.

Hebben we nooit in ziekenhuis gelegen?

En jij?

Ik heb op mijn twaalfde...

Ik had een flappor, één.

En die heb ik recht laten zetten.

Want ik deed altijd mijn haar zo over mijn oor.

Je had die andere ook een flappor kunnen laten maken.

Was wel leuk geweest.

Wel gezellig.

Maar heb je dus niet gedaan?

Het was jouw oud wasje?

Twaalf, denk ik.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

En toen zat ik dus al heel lang mee.
Dus daar zijn we naar het ziekenhuis aan.
Dat kon.
En volgens mij heb ik ook voor me trouwens voor mijn amanden.
In het ziekenhuis gelegen.
Dat deden ze ook.
En ik vond het allebei de keren niet leuk.
Want volgens mij, of al het tweede keren, of met dat flappor, vergaten ze mij.
Dus dan kwam ik uit die narcozen.
En dan heb je op een gegeven moment honger.
En zeiden ze bij mij in bed.
Nee, jij mag nog niet eten.
En toen moest ik op een gegeven moment echt overgeven van de honger.
En toen kwam iemand naar ze.
Kijk op zo'n ding.
Na achter je bed hangt dat dan zo.
En zeiden ze, oh, maar je had al lang mogen eten.
Dus ik heb allemaal van die raren.
Dacht ik altijd, huur.
Ik heb nu een neutre van gehoord.
Overgeven van de honger.
Nee, wat je zou denken, dan is er niks om over te geven.
Ja, maar je hebt natuurlijk een operatie.
Omdat je heel erg honger hebt.
Nee, maar ik heb ook een operatie gehad.
Dus ik denk dat die narcozen of zo, daar ook mislijk van was.
Oh, misschien is dat niet van de honger.
Maar gewoon van mislijk.
Je was misselijk.
Ja, dat denk ik dan.
Dat weet ik dus niet.
Dat denk ik wel.
Ik denk het wel.
Ik denk dat ik dat niet helemaal goed zei.
Ik ben even ingedoken.
Je werd even ingedoken, ja.
Een operatiekland waren de eerste ziekenhuis.
Die waren in de...
Dan wordt het even een moeilijk woord.
Asklip.
Je ziet het wel weten gewoon.
Je komt niet uit.
Je mag het kijken.
Ik dacht het toen ik het opschreef.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Dat ik dacht, oh, dan moet ik er straks goed op op lezen.
Maar dat is dan niet gelukt.
Want ik had ook gewoon gezegd...
Ik had ook gewoon gezegd, is in temples.
Dat was in de temple.
Ja.
Maar dan vind ik het belangrijk dat het...
De temple benoemd wordt.
Askelipila.
Temple.
Als je even meekomt naar de Askelipila temple.
Ik weet niet of het goed is.
Dus dat is ook zo grappig.
Ik kan het zeggen wat je wil.
Askelipila.
Daarom denk je echt dat het goed is?
Nou ja, dat zo staat het toch.
En dat zal op die bordjes ook nog even gestaan.
Askelipila.
Dus die kant op.
Ja.
En het waren voornamelijk ook in Rome...
Bij de Romeinse wel heel veel militaire ziekenhuizen.
Dus er waren heel lang...
Het waren er voor particulier gewoon helemaal geen ziekenhuizen.
Dus pas eind van de vierde eeuw gekomen.
Oh.
En wat ik...
Wat ik van ziekenhuizen ook zo wonderlijk vind...
Dat is...
Bijvoorbeeld in Engeland is het andere gratis.
Daar heb je de NHS.
Oh.
En daar is alle...
Alle zorg?
Dat is gratis.
En dat is super fijn natuurlijk.
Ik wist het niet als het in Engeland was.
Ja.
Maar dat is natuurlijk...
Dat is heel fijn.
Alleen moeten mensen daar heel lang wachten tot ze gulpen worden.
Omdat daar enorme wachtrijden zijn.
En daar heel erg is van...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Laat u wonder even zien voor de camera.
Dus dan...
Snap je?
Ja.
Dus dan moet je gewoon zo voor de dingen gaan zitten.
Zeg maar voor de computer.
Om het te laten zien.
Ja, als er iets meer ligt.
Ik denk dat het wel meevalt, zegt-ie dan.
Of ik stuur het receptje naar de appartee kan nu daar gaan halen.
Dus het is heel fijn, het gratis is.
Ja.
Maar bijvoorbeeld hebben ze ook in Engeland, in het ziekenhuizen...
Verschrikkelijk.
Dat heet Corridor Care.
Oh.
En daar liggen mensen gewoon de gang.
Oh.
En daar word je geholpen.
Oh sorry, ja, ja, ja, ja.
We hadden je in het leken.
Het is heel leuk.
Ik dacht even, oh wat goed.
Het is een soort loket.
Nee, het is je licht in de gang.
Je licht gewoon in de gang.
En dan wordt het zo ingepland.
Dus het is niet van oh nou, is nu eventjes...
Nee, je hebt gewoon een afspraak 9 uur in de gang.
Dat is bijna als het oorlog is.
Nou ja, daar hebben ze dus gewoon...
Daar waren ook doktoren op ingeroost.
En die moeten dan op de gang liggen dan allemaal bedden.
Hoe doen ze dat met de hygiëne?
Dat is toch niet te doen.
Nou, ik denk dat het wel schoongehouden wordt.
Nee, het is wel wel schoon, maar het is wel moeilijker dan...
Als al die mensen daar doorlopen, liggen met elkaar...
Ja, maar het is gewoon een naam voor Corridor Care.
Het is gewoon verschrikkelijk, vind ik dat.
Maar wat vind jij van ziekenhuizen dan?
Ik ben dus...
Ik heb nooit in ziekenhuizen gelegen, even afkloppen.
Het lijkt mij, moet ik eerlijk zeggen...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Oh, ik kan me eigenlijk niks ergens voorstellen dan dat je met een groep...
Nou, niet groep, maar met vier mensen zo op een kamer ligt of zo.
Maar dat hoeft niet, hè.
Je kan ook een privé-kamer vragen.
Ja, maar dat kan je wel vragen, maar dat is er vaak helemaal niet.
Nee, maar het lijkt mij...
Maar goed, dan ben je zo ziek.
Als je zo ziek bent, dan maakt het allemaal niet uit.
Dan ligt je er gewoon, dan ben je al blij dat je echt ligt gewoon.
Maar het is zo, inderdaad met flappour of zo, of dat je iets hebt...
Dat je denkt, God, het is wel erg, maar het is niet...
Maar ik ben er gewoon bij en ik maak het allemaal mee.
En dan al die mensen om je heen die van alles hebben?
In Tilburg deden we altijd.
In Tilburg gingen mensen...
Mijn moeder lag op de longafdeling en daar lag een vrouw naast.
Ik heb wel eens een stukje over gedaan.
En dan kwam je binnen met z'n allen.
Er lagen vier mensen op een kamer.
En in het begin praat je dan gewoon normaal.
Dus dan zeg je, hoe gaat het? We hebben goed geslapen en zo.
En dan ineens, heel zachtjes.
Want dan is het, wij heeft ze hiernaast.
Want dan gaan ze ineens over de mensen die ook nog hier liggen, zeker?
Dus altijd iemand met nooit bezoek, zeker?
Nooit bezoek.
Ja, nooit iemand.
Ik zie dan nooit iemand.
Zij is een echte leuk vrouwtje.
Maar ze is een gescheiden vrouwtje.
Maar ze is altijd zo, wordt dan over mensen gepraat.
Ja.
En bij mijn moeder lag toen...
Nou, daar vond ik nog een spannend verhaal.
Die had, die lag door de kamer.
En dat was altijd mijn broeder.
En dat was een heel leuke broeder.
En dat was een hele leuke broeder.
En die broeder ging afscheid nemen.
Want die ging weer...
Maar in ieder geval.
En toen dachten ze, weet je wat?
We gaan met z'n allen een cadeau.
Voor die jongen gaan we een cadeau kopen.

De patiënten?

Ja, patiënten.

Schien ze geld bij elkaar leggen.

En toen zei een vrouw tegen mijn moeder die in het weekend naar huis ging.

Want die mocht in het weekend dan huis.

Die zei van, oh, dan maak ik een mooie envelop.

Dus die kwam terug.

En die had een envelop helemaal dichtgeplakt.

En toen kregen zij aardwaan.

Ze dachten, daar is er net iets te dichtgeplakt.

En zo.

En die jongen deed het open.

En toen was er 50 euro minder in.

Die vrouw had er gewoon 50 euro achterover gedrukt.

En die bleek in het weekend ook...

Dat had zo'n tas, weet je wat?

Met buurtjes rond.

Ja, ja, ja.

En die ging ze bij de voorraad.

En die ging ze allemaal geloeg.

En die nam ze allemaal mee naar huis.

Lekker winkelen even.

Elke week van het ziekenhuis.

Wow.

Ja.

Maar lag jouw moeder daar heel lang?

Mijn moeder had altijd long-problemen.

Dus uiteindelijk had ze ook bemerkankernd.

Dus toen heeft ze daar ook nog vindstig eens gekregen.

Mijn moeder was vroeger ook...

Mijn moeder had altijd van alles.

Mijn moeder heeft eerst ook acute reuma gehad.

En dat is een tijd blind geweest.

En toen kon ze niet meer lopen.

Dus die heeft wel heel veel ziektes gehad.

Dus jij kent het wel.

Je moeder in een ziekenhuis.

Ik heb mijn moeder wel in een ziekenhuis.

Ja.

En mijn vader was een beetje...

Want die huurde dan een tv in.

Die zette niet aan mijn moeder op om dingen.

En dan bracht hij koude schotels.

Koude schotels?

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Koude schotels?
Koude schotels?
En allemaal worst.
Met drie van die schalen kwam mijn moeder.
En toen dacht mijn moeder alleen...
Maar dan kwamen mensen tegenover.
Dan bij haar tv kijken.
En hapjes.
Er zat wel iets gezelligs bijna.
Zeker.
Mijn moeder was ook wel een positieve ziek.
Er was geen zeurzieke.
Of een dingenzieke, nee.
Ik vind ziekenhuizen altijd wel...
Ik vind het wel fascinerende plek, hoor.
Het is zo groot.
Ik had ook nog even opgezocht.
Het grootste ziekenhuis in China in Henan.
En dat zijn zeven duizend bedden.
Zeven duizend bedden is natuurlijk gigantisch.
Want als je daar iemand zoekt...
Want dat vind ik soms wel, ik weet niet waarom.
Maar als ik op bezoek heb in iemand in het ziekenhuis...
Dan liggen ze altijd op de achterste afdeling.
In de achterste kamer.
Dat kan toch niet, dat ze daar altijd liggen.
Er moet er ook iemand in de eerste kamer liggen.
Maar die liggen nooit in de ikseken.
Dus die liggen ze altijd helemaal achteraan.
Maar dat vragen ze ook, hè?
Of een kennis van Mark Marie Huibrecht.
Dan leggen we je lekker even achteraan.
Op afdeling zet.
En ook altijd moeilijk aangegeven, vind ik soms.
Als je ergens op zoek gaat, is het best wel ingewikkeld.
Nou, ik ben natuurlijk nu weer...
Voor twee jaar geleden was ik natuurlijk heel veel in het AVL.
Ja.
Want het is ook op zich wel een...
Ja, het is geen prettig ziekenhuis.
Maar ik bedoel, ze hebben dat wel goed gedaan.
Toen dacht ik wel, ik ben wel over mijn angst heen voor ziekenhuis.
Oh ja.
Terwijl dat helemaal niet prettig was om daar te zijn.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Maar, ja...

Maar hoe ernstige de aandoening, hoe leuker de afdeling?

Want?

Met klaarste schoenen.

Met klaarste schoenen.

Met leuk tegeltje.

Allemaal hapjes op de gang.

Nee, nee, nee.

Dat niet.

Maar ik had bijvoorbeeld ooit dachten dat ik kank had.

Dacht ik zelf ook.

En toen moest ik dus naar die afdeling, oncologie.

En toen dacht ik, nou, is het lijkt wel of ik aan het intjeke ben in een hotel gewoon.

Het was een hele mooie balie en die mensen hadden gewone kleren aan.

Die hadden geen schort aan en zo.

En het was...

Maar was dat?

Ja, volgens mij ook het OLVG.

Ja, er is iets anders dan het AVL.

Oh, precies.

Ja, nee.

Afkorting.

Maar volgens mij is dat...

Ja, potato fortado.

Nee, het is een heel ander ziekenhuis, liefst.

Voor andere adres.

Ja, ook een andere adres.

Ja, geen adres, een adres.

Ik moet ergens zijn met een afkorting.

Is het hier?

Gewoon een ziekenhuis, toch?

Wat ziet u er allemaal leuk uit?

Dat bleek gewoon een restauranten zijn.

Wat een hotel.

Oh.

Nee, maar het was heel leuk en netjes en er waren ze allemaal heel...

Ja, het zijn altijd wel aardig, volgens mij.

Maar het was echt, dat ik dacht, zo hé.

Dus hoe ernstig...

Het is goed om te onthouden.

Ernst in aandoening.

Hoe fijn het ziekenhuis is.

Als je er net zo tegenaan zit, kan je misschien beter zeggen...

Nee, ik denk dat het veel erger is, want dan zit je op de betere afkorting.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ja.
Maar volgens mij, ik weet niet of ik dat vertelde, maar toen moest ik foto maken van m'n meneer.
Want daar hadden ze dus een abscess in gevonden.
Ik zei, ah, laat maar even op zuigen.
Maar dan is het zo weg.
Dat is het zo weg.
Maar nee, toen moest ik foto's maken.
En toen lag ik in de apparaat.
Je ligt je zo...
Ja, je ligt erbij.
Het is heel leuk.
Het is zo beeldig.
Het ligt zo moeilijk in het apparaat.
Ik was echt gewoon zo...
Supermoeilijk.
Ja.
Nee, maar ik moest wel zo m'n arm omhoog doen.
Ja, het zweet toch.
Niet zo mooi.
Niet zo leuk als jij.
Oh, sorry.
Alleen twee omhoog.
En toen was er heel veel gedoe van...
Door de microfoon van...
Nee, nog iets midden links.
Zijn je een rechter arm?
Iets...
Dus ik dacht, oeh, ze hebben iets gevonden waar ze niet goed op de foto kunnen krijgen.
Dus daarom moest...
Snap je anders, denk je, foto, foto.
Hartstikke bedankt.
Maar nou was het...
Dan zou ik toch iets midden links willen draaien.
Ja, daar kom ik...
Nee, nee.
Zo hebben...
Nee, toch nog maar iets...
Dus ik dacht, oh, ze hebben iets gezien waar ze mooi mogelijk op de plaat willen.
Dus ik dacht...
Ik snap je.
Dus ik dacht...
Ik was al afscheid het nemen en de plek aan het uitzoeken.
En toen liep ik weer.
En toen was die man van de dingen die gaf mijn hand en die zei, nou, sterkte met alles.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ja, ook dit.
Dit.
Oh.
Sterkte met alles.
Dat zeg je toch gewoon als iemand al bijna dozen zegt.
Sterkte met alles.
Dat is toch niet in afscheid.
Als je net foto van iemand naar de binnenkant hebt gezien.
Ik heb precies hetzelfde meegemaakt met die borstkanker.
Dat is een onderzoek.
En ik...
Het was allemaal heel fijn.
Uiteindelijk was het allemaal goed.
Maar we zien iets links.
Dat je denkt, wat?
Nou, dus weer de hele riddel aan de andere kant.
En elk onderzoek.
En dan ieder onderzoek bijna.
Zijden ze dan inderdaad, als je weg ging, had je eigenlijk...
En nu verder heel sterkte nog, hè.
Dus ik dacht, oh, ze hebben sterkte.
Ze hebben sterkte.
Sterkte.
Dat ze zien, het is uitgezaaid.
Dit is niet gewoon.
Ja, wat wil ik voor bloemen?
Ja, dat denk je met zei.
Ja, het is verschrikkelijk.
Dan moeten ze eigenlijk wel weten.
Ja, dat zou ze eigenlijk wel goed.
Maar het is moeilijk, hoor, wat je dan zegt.
Dat snap ik wel.
Ja, als ik zeg, fijne dag.
Een nog een mooie dag.
Fijne dag.
Ik lig hier, ik ben hier onderzoek.
Fijne dag.
Dat je een hoek krijgt, hè.
Ja.
Zou jouw vijne dag?
Dat je niet helemaal goed verstaamt, denk ik.
Nou, dit zou wel goed zijn.
Zal dat mij liggen.
Nee, want het is moeilijk om iets te zeggen, dat je denkt...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Maar je bent zo overgevoelig op zo moment.

Dat is het.

Ja.

Waarom zijn ze dan?

Je zegt, nou, dag.

Dat zeg je ook niet.

Dag.

Gewoon dag zeggen.

Ja, gewoon dag zeggen.

Dat zeg ik.

Dag.

En dan ook nog.

Hoe is je blikje?

Dag.

Nou, dag, hè.

Zo zoiets doet.

Nee, dat kan natuurlijk ook niet.

Nou, het is niet makkelijk.

Dag.

Dag.

Dag.

Dag.

Hoi je.

Hoi.

Hoi, ja.

Oudoe.

Oudoe hebben we daar.

Het is moeilijk.

Het is moeilijk om iets...

Dat snap ik heus wel.

Maar je moet niet zeggen, sterkte met alles.

Want dat niet als je net foto's hebt gezien.

Nee.

Dan mag je niet zeggen...

Maar wat was het uiteindelijk?

Dat wil ik nog wel even weten.

Een vocht.

Een vochtzakje.

En dat hadden ze niet gezien.

Nee, dan kan je dan...

Dat kan je...

Oh, dat was bij die vrouw.

Ja, die eerste vrouw die die foto's maakte, die was zo'n irritante vrouw.

Had ik al ruzie mee toen ik binnenkwam.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

En toen...

Dat moet je natuurlijk nooit doen, eigenlijk.

Wat?

Nou ja, assetief zijn tegen iemand die jou gaat zeggen.

Ja.

Nee.

Nee, maar die had me al een half uur laten wachten.

Ja, dan kan zij toch niks aan het doen.

Prinsje.

Ik denk wel...

Dat waren mensen voor je.

Ik denk wel niks, printje.

Oh, wat dan?

Want ik zat namelijk...

Nou, als ik het al een keer vertelde, moet je het vooruitsepoelen.

Ja.

Maar ik had...

Ik zat namelijk te wachten.

En zij had een...

Dat was een oude vrouw.

Die had dus het eigen paleisje gemaakt achter in de tuin bij een van de centrum.

En toen deed zij haar werk.

Dus...

Nee, niet Emery, maar...

Rutgen.

Nee.

Ook voor zwangere vrouwen.

Echoes.

Echoes.

En zij ging het bekijken.

Toen zij ze...

Dus ik zat en ik hoorde haar, hè.

Dus de deur ging open.

Toen waren we al een keer te laat.

Toen zij ze...

Oh, zou je even mee komen tegen een klusjesman.

Even mee naar mijn fiets.

Dus ze zijn naar buiten.

De fiets kijkt...

Hij trapt dus niet goed terug.

Dus ik durf niet...

Zou ik het dan willen kijken?

Nee, dus had ik net erin.

Leuk.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Dus ik durf niet nemen.
Dat wil ik wel.
Ze zegt ook nog even mee naar binnen.
Dus ik hoorde haar naar binnen.
En dan wilde ik eigenlijk hier een plank.
En dan zou ik het fijn vinden als...
Nou ja.
En ik zat er al gewoon in meer dan een kwartier.
Ja.
Dus toen zegt ik...
Dus ik kom binnen.
Zegt ze echt, sorry.
Even uitliepen.
Ze zegt, nou ja.
Blijklijk vindt u uw fiets belangrijker dan mij.
Nou ja.
Dat was niet slecht.
Dat had ik natuurlijk nooit moeten zeggen.
En wat zij ze daarop?
Nou, toen zij ze...
Nou, laten we dan maar vlucht beginnen.
Anders zijn we nog later.
Ja.
Dat was niet slecht.
Zij was geriteerd.
En ik was geriteerd.
Dus toen werd ons relatie zal nooit meer...
Nee.
Zal nooit meer goed zijn.
Nee.
Maar goed.
Ziekenhuizen.
Het is fijn dat ze er zijn.
Super dat ze er zijn.
Bevallingen.
He?
Ja.
Dat is super fijn.
Zeker.
En mensen genezen.
Gebeurt veel moois.
Ja.
Maar sterren.
Hoeveel sterren geef jij aan een ziekenhuis?

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ik denk...

Nou ja, omdat het toch heel vaak gewoon ook levensredt.

Dus?

Doe maar.

Ik denk dat ik...

Nou, om me niet terecht te komen, zeg maar, in ziekenhuizen...

is het heel belangrijk dat je gewoon ook gezond eet.

Dat is een leuk bruggetje.

Hallo, Fresh.

Ja.

Ik dacht het doe.

Nog voordat we het sterren geeften.

Want het is ook spannend.

We dachten, gaven ze nou sterren of niet?

Ik weet nog niet.

Nee, ik weet niet.

Mag, maar ik doe het gewoon.

Leuk.

Dus de zaak komt.

Hallo Fresh.

En die...

Nou ja.

Het is zo fijn.

Ja.

Het is zo makkelijk.

Dat niet na hoeven denken.

Het recepten krijgen.

Ze helpen je gewoon eigenlijk met je dagelijkse boodschappen.

Nou ja, en je krijgt een soort maaltijdsroutine.

Dat is natuurlijk ook heel belangrijk.

Ja.

Dat zie ik ook wel bij die OPR's en zo.

Dat het belangrijk is als je gewoon op een vaste tijd een soort routine daarin krijgt.

En je weet gewoon wat je avonds gaat eten omdat je dat hebt kunnen uitzoeken.

Er is gewoon zelf hele recepten uitzoeken.

En dan krijg je alles spullen die je daarvoor nodig hebt.

Ook uitgebalanceerd voedsel.

Dus je weet dat je alles binnen krijgt.

En dat kan je gewoon met de recepten heel makkelijk zelf maken.

Ja.

En zij nou al dat je elke week gewoon 40 nieuwe recepten krijgt?

Dat zei ik niet, maar dat is wel zo.

14 nieuwe recepten.

Nou, dat is ongelooflijk veel.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ja.
En het is lekker weer.
Zo in de zomer.
Dus je kan nu ook een barbecuebox bestellen.
Dat is leuk.
Ja, dat is ideaal.
Dat is echt superfijn.
Een beetje wat ook zo fijn is dat je alle ingrediënten...
krijg je gewoon precies gepast in de juiste hoeveelheden.
Dus geen voedselverspilling.
Oh ja.
En we hebben een kortingscode.
Ja, die is zo leuk.
Hallo Iza.
Ja, hallo Iza.
Ja, dat vind ik leuk.
Het was gezellig toch?
Heel gezellig.
Grote letters, hoofdletters, gewoon hallo Iza aan elkaar.
En dan krijg je tot wel 85 euro korting op de eerste vier boxen.
Ja.
En dat maakt het ook helemaal niet uit want een nieuwe klant, daar geldt het voor.
Maar ook als je een oude klant bent.
Dus als je al meer dan een jaar geleden je lid maatschappen hebt opgezicht...
dat doen mensen natuurlijk ook wel eens.
Ja.
Dat is helemaal niet zo raar.
Maar je kan er gewoon weer naartoe.
En dan krijg je ook weer die korting.
Ja, precies.
Dus ja, het helpt je gewoon om een goed en gezond dagelijks...
Maatje te proberen.
Maatje te proberen.
Maatje te proberen.
Ja.
Wat heel belangrijk is.
En vaak met receptie.
Je zelf nu het zo maakt.
Nee, dat is leuk.
Dat vind ik heel leuk.
Ja, ik vind het heel leuk.
Ja.
Hallo Fresh.
Dan gaan we nu...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ja, en dan gaan we nu toch terug naar de sterren van het ziekenhuis.
Hoeveel sterren geef ik het ziekenhuis?
Ik geef het ziekenhuis gewoon vijf sterren.
Ik wist het.
Ik denk, waarom doe je er zo lang over?
En jij?
Nou, dan alleen maar een beetje voor de angst en voor het enge.
En weet je, dat doe ik een halfje eraf.
Vierënhalf.
Dat is een hele rare half.
Die kijk er al bij van.
Is dat voor keuze?
Wat is er met mijn keuze?
Nou, die half vind ik altijd moeilijk.
Omdat we het niet opbreken.
Ik weet ook niet of het mag.
Maar zo, we gaan het gewoon doen.
1, 2, 3, 4.
Ja.
Daarom.
Ja, wat je denkt dat er nog van alles had?
Nee, maar dit is prima.
Mooi.
Vierënhalf.
Nou, die ziekenhuis.
Ja, het is fijn dat ze er zijn.
Laten we gewoon eerlijk zijn, ja.
Zeker.
En we hebben de tokkies.
En de tokkies is dus een blad wat ik niet ken ook.
En ik moet eerlijk zeggen, ik vond het ontzettend rustelend.
Oh, ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
Ik wist het.
En ik vind al reclame.
Dus ook de interviews die er in staan zijn ook wel weer met...
Ja, zij is dan weer...

werkt als dermatoloog voor het rode kruis ziekenhuis en welke creme kunnen we dan het best gebruiken?

En zij is dan ook weer een interview en zij heeft dan weer...

Ja, weet ik voor wat.

Ze heeft dan ook weer een creme merk enzo.

Alles lijkt reclame te zijn.

Ik vind het wonderlijk wie dat koopt, want je zou denken dat ze volgende week er klaar moeten maken.

Maar het is een heel eigenaardige blad.

Er zit een groot interview in met die Romy Montero.

Het is de dochter van Antje.

En het gaat een beetje over Barbie, daarom is het ook zo, daarom is de voelkant ook zo glad en zo, dat is wel mooi gedaan, vind ik, maar dan zie je wel meteen...

Hoe geweldig knap die film is, hoe moeilijk het is om zo'n wereld te maken met echte spullen, snap je?

Dat je denkt naar die bloes en dat, dan moet het ook wel helemaal top, helemaal precies goed zijn.

En het is geschreven door Valerie Drayer.

En Valerie Drayer heeft die dachten, ik ga eens lekker hangen op het feit dat de relatie mis is gegaan.

Dus haar relatie is mis gegaan en ze begint gewoon heel leuk met gooienwassen, mis, weet ik voor wat.

En op een gegeven moment zegt ze, ook op een relationeel gebied, heb je een grote verandering doorgemaakt.

We houden het nog positief?

Ja.

En dan doet ze stil te stilte, kom maar op Romy met je antwoord en dan zegt de dingen, ja, we houden zielsel van de kamer, we hebben het gevoel dat we op dit moment wat meer ruimte moeten geven, we kunnen allebei nog zo veel leren, maar zolang we samen zijn gelukke dat nu nog niet, of we doen dat niet omdat we elkaar de hele tijd aanvullen, het is zeker eens moeilijk om weer samen te komen, maar als het niet gebeurt, dan is dat het lot.

Of veel informatie, veel deelt ze.

Ja.

Maar Valerie die geeft niet op he, Valerie zegt waar is het mis gegaan?

Ja, ik vraag me dat vraag ik me niet zoek dan ook af, dat is een goede vraag.

Ja, we zijn vanaf het begin van onze relatie bijna altijd samen geweest en het ging supergoed, maar hierdoor zijn we erg aan elkaar vastgegroeid.

Dat zegt allemaal nog andere dingen, de aankomendheid doe ik mezelf herontdekken, ik zie dat het is goed dat we nu aan elkaar zijn, dat we iedereen onze eigen ding gaan doen om ons zelf te ontwikkelen.

Het is een zomer waarin ik mezelf beter ga leren kennen.

Punt.

Valerie, nee hoor, klinkt heel sterk, maar het is en blijft pijnlijk een relatiebreuk.

Ja, Valerie, het is wel mooi geweest en dat zegt ja heel pijnlijk, want Romy die denkt ja ik ga er een professioneel mee om en die Valerie die ga ik wel aan tot geven, dus ik praat sowieso al jaren met de coach en psycholoog en zo, ze doet het allemaal van alles. En dan eindigt ze weer met een afloop van zo'n sessie, loop ik heel sterk van de psycholoog, loop ik heel sterk uit de deur uit en dat vind ik heel fijn.

Valerie, hoe gaat jouw ontdekkingstocht eruit?

Wat?

Ik geef het gewoon, ik geef het gewoon niet op, dus nou goed, want ze vindt, ik wil deze zomer in het vakantie gaan, ik vind dat iedere vrouw dat moet durven en kunnen en ik durf dat op dit moment niet, dus ik ga mezelf dwingen om dit te doen, deze zomer wil ik graag naar Portugal, mijn broer woont daar.

Ja nee hoor, dat is niet alleen een vakantie gaan, maar goed.

Nee maar dat zegt Valerie niet, nee daar is Valerie niet in geïnteresseerd, die durft zelf ook niet.

Mijn broer woont daar in Portugal dus ik vind het wel fijn dat hij in de buurt is, mocht ik me eens aanvoelen, ik vind een aantal dingen vind ik hiervan, ik vind dus niet elke vrouw hoeft alleen, niemand hoeft alleen per se op vakantie te kunnen en te willen.

Nee.

Nee, wat is dat?

Waarom zou het?

Ja, waarom zou dat?

En als je dat dan per se moet inderdaad, dan moet je natuurlijk...

Niet naar je behoor gaan.

Nee, niet naar je behoor gaan.

Sorry, niet naar je behoor gaan.

Ergens toe gaan maar je alleen bent.

Ja, sorry.

En dan heeft ze ook een Romy's favoriet en dat vroeg me af, dat staat er bijvoorbeeld Haapyoutiroutine.

Wat Haapyoutiroutine is, een zetse, normaal gesproken reinig ik mijn gezicht in de avond met een tonnick-dousseur en lais van Galaties-dousseur van Langkom.

Nou vroeg ik mezelf af, want jij zit meer in die wereld, is dit dan ook allemaal reknamen of zou dat echt zijn?

Want omdat het hele blad zo aan elkaar hangt van reclame zachtkineens, hier worden allemaal ook namen gemist.

Misschien heeft zij een deal met dat merk, dat weet ik niet, maar je kan ook gewoon vertellen wat je gebruikt.

Maar als het zo helemaal met namen zo, dan kan ik mezelf ook Tokis voorstellen, zei zeggen, je moet zeggen dat dit een dit jouw dag creme is.

Nou ja, als...

Maar ik ben heel naïef vaak in dit soort dingen.

Oh ja?

Ja.

Dan denk ik, hè?

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ik had toch gewoon vertellen wat je gebruikt.

Oh ja?

Nee, maar dat mag ze niet, denk ik.

Nee, misschien niet.

Ik denk dat dat de deal is, zeg maar.

Dus als je Romy tegenkomt, in Portugal.

Alleen?

Ja, ik even in een toilettasje.

Of ze echt lang komen heeft.

Ja.

En er stond er een interview in, ja, wat ik denk ook weer is dit gesponsord, denk ik, door Monica van Ey, 61.

Of 67, nou goed, het heeft een Nederlands huidverbeteringsmerk, Hannah.

Ja, ken ik.

Wat ken je?

Ja.

En ze is voorzitter van de Nederlands Cosmetica Vereniging en ze is betrokken bij de Miss Nederland.

Dat vind ik altijd grappig.

Ja.

Ja.

Maar in Nederland vind ik natuurlijk best wel, we hebben zo wel m'n dingetjes over.

En zei ze, waar denk je het meest over na?

Want ze heeft levenslessen en zo, ze denkt allemaal over het spelen, dat is natuurlijk hartstikke goed.

Ondertussen dat de kreeg moet intrekken, denk je ondertussen ook nog, na, dat is hartstikke fijn.

Waar je vroeg eenvriendelijk benadert, werd er klanten met een vraag of het probleem gaat het echt worden heel fel.

Beteen de aanval, dat gedrag baagt me echt zorgig, zei ze.

Goedend houden, ze vindt het vervelend.

Oké.

Wat is jouw sterkste eigenschap?

Ik ben altijd eerlijk, maar soms had ik wel iets subtieler kunnen zeggen.

Zijzelf.

Dat zegt zijzelf.

Dus aan twee kanten is het moeilijk.

Ja.

Dus zij vindt eigenlijk, zij zouden zichzelf niet als klant willen, dat denk ik, dat denk ik.

En daar gaat wel iets mis dan.

Ja.

En dan heeft ze, wie of wat heeft jouw leven veranderd, zegt ze, mijn man, hij is heel laidback, ik niet.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Nee, dat zijn we inmiddels van achter, velle monica.

Konijnsje.

We zijn compleet tegenovergesteld, hij is introvert, ik ben extravert.

Hij zet mij iedere dag op de juiste manier op mijn plek.

Nou ja, dat heb ik al eerder al gehoord en overgehaald.

Heb je het al eerder over gehad, hè?

Waarom willen vrouwen op hun plek gezet worden?

En wat zou die plek zijn?

Nou, dat wilde ik als tweede vraag stellen, want waarom doe je het niet zelf dan?

Sowieso.

Weet je niet wat je plek is?

Want je weet dat je plek wel.

Nou, blijkbaar niet.

Elke doet het uit en denk je, oh, dit is mijn plek.

Ja.

Of zo.

Oh, dat sta ik toch weer niet op mijn plek.

Kan nog iemand?

Kan nog iemand?

Alsjeblieft op een plek zetten.

Ja.

Je hebt nog meer.

72 uur in Monaco.

Nou, dat lijkt mij veel te lang om in Monaco te zijn.

Ik ben daar twee keer geweest.

Ik vond het verschrikkelijk.

Waarom ben je er dan nog twee keer geweest?

Nou, één keer kwam ik er langs, één keer ben ik naartoe gegaan.

We zaten in Vanghetto, vlakbij, toen ben ik met een bus naar Monaco gegaan, omdat ik dacht, helemaal tegen Beethoven in, maar dat die familie, ik denk dat ze even die opscheppers zijn zullen wel een heel mooi museum hebben met allemaal derde kunst.

Geen museum.

In heel Monaco is er geen enkele museum, ze zijn hem niet meer tegen.

Ik denk je vertelt, je hebt wat raar.

Wonderlijk, hè.

Ja, dat vind ik wel heel apart.

Want je zou denken dat ze het allemaal...

Ja.

Dan juist heel graag laten zien.

Precies.

Maar dus helemaal niet.

Oké.

Ja.

Dus ga niet op zoek naar een museum, want daar is ze niet.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

En als laatste, waarop ik eventjes, is er een interview met Thalisa Benhamon.

Oh, oh.

Ze heeft een Nederlands model, een Franse Nederlands model.

Heeft zij Linguini, een restaurant?

Ja.

Ja, ik ken haar.

Oh.

Ze woont.

Ze heeft een restaurant bij mij om de hoek.

Maar dat heeft ze niet meer.

Oh.

Nee, nee.

Ze zegt net, ik heb mijn, heeft ze verkocht of afgegeven, maar het is in ieder geval niet meer van haar.

Wat gedaan?

Ze doet er helemaal niets mee.

Maar ze gaf ik van, ze zegt ze, media.

En dan zegt ze, ik ben iemand die heel erg fendig is van boeken, maar ik lees er hoog uit twee per jaar.

Om naar te kijken.

Maar ik ben heel erg fend.

Tafel.

Zo fijn.

Heel erg fend.

Ik ben van, oh, zie ik een boek?

Nou, goed.

Nou, leuk.

Dit waren de Tokis.

Dat waren de Tokis.

De Tokis Headlines.

Ja, het is een, ik vind het een heel eigenaar blad.

Ik vind het best leuk, wat je allemaal hebt gedeeld.

Maar het is er nog.

Nou ja, de modellen etiketten.

Ik ben ze kwijt.

Ja, de hoorden zijn ze.

Ja, de hoorden gaan we.

Oh, iemand begint een verhaal te vertellen.

Wat wij ook wel eens doen, dat je alles gehoord hebt.

Wat doe je?

Ja.

Dat is natuurlijk, inderdaad bij ons ook wel eens, dat we wel eens iets hebben verteld en dan hebben we dat twee jaar later nog een keer verteld.

Ja, dat gebeurt wel eens.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Je zit ook wel eens op een verjaard...

Ik heb ook geen moeite mee.

Ik heb ook geen moeite mee.

Oh, een witte helfte.

Nou, we zeggen mensen zeggen echt, reageren daar best wel op, dus dat is wel grappig.

Maar ik denk, oh, heel veel mensen zeggen het ook wel hoor, van nou ja, nee, wat goor.

Doe een beetje luchtig, maak een grapje over en dan ga je door.

Ja.

Dat doe ik trouwens ook wel, of dan zeg ik gewoon, oh ja, want ik weet het eigenlijk meteen.

Maar ik denk ook weet het allemaal.

Ik vind het wel ongemakkelijk om meteen te zeggen, ja, dat weet ik al, want dat is een beetje bot.

Nou, schijnbaar, dat laat ik ergens, dat je de eerste drie seconden kan zeggen, oh nee, dat verhaal had je een keer verteld, en dan herhaal je een deel van het verhaal.

Ja.

Dus dan zeg je, oh, dat had je verteld, ja, want toen ging je toch naar Engeland, want dan weet iemand, oké, het klopt, en inderdaad, ik ga dan naar Engeland en sommige mensen brinden dan alsnog te vertellen, hoor, want die ken ik wel, mensen die dan denken, ja.

Ja, dat klopt.

Dus ik ga er niet naar, dus je denkt nou, ja, dat is de hint, dat ik het wist.

Maar als je het eenmaal die drie seconden voor mij is, dan moet je het gewoon uit zitten.

Is dat de regel?

Ja.

En dat snap ik ook wel, want als iemand al een minuut aan het praten is en je bent al helemaal, weet je wel, voor de derde keer in de kliniek, dat je denkt, ja, dan kan ik niet nou pas zeggen, oh ja, nou, nee, ja, nou luister ik in haar denk ik, dit heb ik al eens gehoord.

Dus je hoeft aan beide kanten iets onaardigs namelijk, dat jij dus toen ook niet goed hebt geluisterd en nu pas na zo lang, denk ik, en het is niet aardig, want diegene zal zo lang dat weer aan het vertellen.

En je hebt natuurlijk heel vaak dat je op een feestje zit of zo en dan heb je bijvoorbeeld een vriend, een vriendin en die vertelt de verhaal, maar als het een goede vriendin is, dan vind ik het hartstikke leuk om dat verhaal nog een keer te horen.

Voor mij mogen mensen wel, ik hou heel erg van herhaling, ik heb wel, ik heb een vriend en dan doe ik eigenlijk altijd, heb bij dezelfde grappen een beetje, dus het maakt altijd een grapje over dat hij, wat is nou altijd vast te gaan aan vaste grappen gewoon.

En toen had hij laatst er nu een vriendin in en hij zei, oh ja, dat heb ik al een paar keer gehoord.

Ja, ja, ga je nog wel een paar keer horen?

Ja, dit zou je nog wel een paar keer horen, want dit is de manier waarop wij grapjes maken met elkaar.

Ja.

Oh, dat is wel geestig.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Ziekenhuizen

Ja.

Dus en ik vond ook wel liefd dat een aantal mensen begonnen, vandaar mijn moeder vertelt wel eens dingen hetzelfde, maar dat vind ik fijn, want dan breng ik weer in de vroegere sfeer met elkaar een 3-7-3, zei hij dat en dat snap ik ook wel.

Ja, zeker.

Ik moest heel erg lachen trouwens om Karzyr op die zei, oh, dan zet ik mezelf in de slaapstand, ga ik een boodschappelijsje maken om op, dat was niks zo geestig.

Dat kan natuurlijk, dat je denkt, het is gewoon een beetje knikt op juiste momenten, zegt.

Dat is wel heel knap, moet je wel goed opletten.

Ja, maar ik vind dus van vrienden helemaal niet erg.

Nee, zeker niet.

En ook niet.

Deze Monique Westgeustbeukers, mijn moeder van 82 is lichtelijk aan deke dementeren, goeie les is geduldigheid voor mij.

Ja.

En dan, elke keer dat zijn verhaal vertelt, dan kan ik natuurlijk niet zeggen dat ik het al gehoord heb, want dan blijf ik bezig en zij wordt er verdrietig van.

En soms hoor je het, als je het gewoon laat, toch weer nieuwe dingen in een verhaal.

Dat is ook leuk.

Dat is ook leuk.

Ja.

Nee, dus ik zelf zou denken inderdaad, als je het helemaal in het begin kan je zeggen,

Ja, dat verhaal, dan herhaal je een paar dingen uit het verhaal, prima.

En dan kan je het stoppen, maar als een van de kraan open is en iemand is een dan, ga lekker met de vrouw.

Ja, en soms is het een bruggetje weer naar iets anders.

Dus ja, ik vind het ook niet vergerigd.

Ik heb geen moeite mee.

En of je moet iemand gewoon onsympathiek vinden, dan kan je gewoon zeggen, nee, dit heb ik al een paar keer gehoord.

Nou ja, dat kan.

Ik blijf toch het onaardigst vinden om ze af te kappen.

Zeker, zeker.

Vind ik ook.

En ze hebben het niet nodig en wat maakt het uit, zo lang duurt een verhaal helemaal niet.

Dus laat iemand gewoon lekker vertellen.

Nou, dit was het.

Dat is er meer.

Tot de volgende keer.

Ik wil jullie daar in een paar minuten tijd alles over vertellen.

Zoek in je favoriete podcast-app naar jullie's voorraadkast.

Kast met een K, want uit een kast met een C kun je niet eten.